



Pukovnik
Drago RAKOČEVIĆ

VEĆA PODRŠKA MLADIM STAREŠINAMA I AUTORIMA IZ TRUPE

Čitalac sam »Vojnog dela« od njegovih prvih brojeva, jer je ono naš opštevojni teoretski časopis sa izuzetno značajnim zadacima. Mislim da je časopis uvek odgovarao tim svojim zadacima, a pre svega razvoju i unapređenju naše vojne teorije, po načinu obrade tema i u pogledu angažovanja saradnika.

Doprinos »Vojnog dela« teoretskoj razradi koncepcije i doktrine opštenarodne odbrane, posebno razradi strategije oružane borbe, po mom mišljenju, bio je vrlo značajan. Prilozi Vrhovnog komandanta druga Tita, državnih i viših vojnih rukovodilaca, bili su od kapitalnog značaja u tom pogledu. Oni će to biti i ubuduće, jer su nezamenljivi sa stanovišta doktrinarnih stavova i osnovnih postulata naše odbrambene politike. Na tim osnovama će se i ubuduće razvijati strategija naše oružane borbe odnosno naša vojna nauka u celini.

I svi ostali saradnici u časopisu imali su široku tematiku i mogućnost da svoja gledišta, stavove i poglede publikuju. Svakako bi broj saradnika, raznovrstan po svom profilu, kao i svih vojnih teoretičara, mogao biti i veći, jer bi tada i časopis lakše odgovorio zadacima koji su mu postavljeni.

Mislim da uloga i namena časopisa u razvijanju aktivnosti na zadacima teoretske razrade koncepcije i doktrine opštenarodne odbrane i strategije oružane borbe, za buduću praksu, traži jedan *celovitiji program rada*, koji bi trebalo da bude zasnovan na sagledavanju onog šta se u celini do sada postiglo, a šta ostaje akutno za naučno definisanje problema iz oblasti naše vojne teorije ubuduće, kao i koji su to glavni orijentiri za aktivnost saradničke mreže za duži period. Smatram da bi takav program rada znatno olakšao napore Redakcije i Saveta časopisa u koncipiranju sadržaja i okupljanju šireg kruga saradnika iz različitih sredina i različitih profila.

Pri tome, shvatam da »Vojno delo« niti može niti treba da zamenjuje bilo koju vojno-naučnu instituciju ili kadrove koji se bave tim poslovima. Međutim, časopis može i treba da, oslanjajući se na pomenute strukture i sve druge saradnike, podstiče i razvija konstruktivnu borbu mišljenja, da donosi na svojim stranicama iskustva od značaja za vojnu teoriju i prezentira naučne rezultate široj javnosti. Program aktivnosti, o kome je bilo reči, obavezivao bi i časopis i njegove saradnike na još veći kvalitet, raznovrsniji sadržaj i širi izbor tema, a samim tim bi se povećao interes starešina i svih drugih čitalaca za ovu publikaciju.

Broj saradnika iz trupe trebalo bi da bude veći, kao i iz vojnih školskih institucija, pri čemu mislim na slušaoce i nastavnike. Sa Redakcijom bi tešnje i organizovanije trebalo da sarađuju sve strukture SSNO, republički štabovi i drugi organi opštenarodne odbrane. Naravno, za kvalitetne priloge potrebno je znanje i iskustvo. To poseduje većina afirmisanih saradnika, ali i saradnicima-početnicima trebalo bi posvetiti više pažnje, naročito kad njihovi prilozi nisu na zadovoljavajućem nivou. To je posebno važno za druge iz trupe, a značajno je i za sve druge koji započinju saradnju u »Vojnom delu«. Pri tome veoma vidnu ulogu imaju recenzenti. Oni bi trebalo da podstiču mlađe saradnike, da ih usmeravaju i pomažu im u pisanju o vojno-naučnoj problematici.

Želim posebno naglasiti da se dosta dobrih priloga za časopis može naći u diplomskim radovima slušalaca vojnih škola, recimo u Školi narodne odbrane i drugim visokim vojnim školama. Najveći broj tih radova bavi se pitanjima iz doktrine ONO, strategije oružane borbe, operatike i taktike. Uostalom, po završetku škole, ti ljudi odlaze u trupu i u razne druge strukture oružanih snaga i otuda mogu dosta pomoći Redakciji, bilo da pišu sami o aktuelnoj problematici, bilo da podstiču druge na aktivan odnos prema vojnoj publicistici.

Više nego do sada trebalo bi na stranicama »Vojnog dela« objavljivati priloge iz »generalskih tema«, naravno, ukoliko je to umešno, s obzirom na prirodu materije koja se u njima obrađuje.

Osnovna motivacija ljudi za saradnju u časopisu postoji i ona je utoliko veća ukoliko je program orijentacije časopisa jasniji i konkretniji. U svakom slučaju, samo zajednički naponi i Redakcije i najšireg auditorija čitalaca i saradnika mogu uroditi plodom i unaprediti kvalitet. A to je od interesa za sve nas, za oružane snage u celini i našu vojnu teoriju i praksu.

Čestitajući 25-godišnjicu, želim »Vojnom delu« još veće uspehe u razradi i unapređivanju naše vojnonaučne misli!